

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obo/41/2012
Identifikačné číslo spisu:	1011201636
Dátum vydania rozhodnutia:	27.08.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:1011201636.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Miničovej a členiek senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej, v právnej veci navrhovateľa: Ing. S. X., bytom S. zast. JUDr. Denisou Špeťkovou, advokátkou, so sídlom Sabinovská 14, 821 02 Bratislava, proti odporcovi: JUDr. Otilia Groissová, advokátka, so sídlom kancelárie Pod Zlatým brehom 23, 949 01 Nitra, správca konkurznej podstaty úpadcu VODOSTAV - SV, a. s., Drieňová 7, 826 55 Bratislava, IČO: 35 787 261, o určenie pravosti pohľadávky vo výške 724,52 Eur, o odvolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 19. apríla 2012, č. k. 1Cbi 2/2011-49, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 19. apríla 2012, č. k. 1Cbi 2/2011-49 p o t v r d z u j e s tým, že IČO úpadcu v prvej časti výroku má správne zniet': 35 787 261.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 19. apríla 2012, č. k. 1Cbi 2/2011-49 určil, že pohľadávka navrhovateľa Ing. S. X., S., uplatnená vo výške 724,523 Eur (21 827,--Sk) v konkurznom konaní sp. zn. 2K 57/05 vedenom na Krajskom súde v Bratislave voči úpadcovi VODOSTAV - SV, a. s., IČO: 35 787 261, Drieňová 7, Bratislava, je pohľadávka voči podstate a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 177,24 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa a povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 99,50 Eur.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že návrhom zo dňa 04. októbra 2011 sa navrhovateľ domáhal, aby súd určil, že jeho pohľadávka, uplatnená titulom náhrady mzdy za nevyčerpanú dovolenku za 20 dní vo výške 724,52 Eur, uplatnená v konkurznom konaní proti úpadcovi VODOSTAV - SV, a. s., je pohľadávkou proti podstate.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28. novembra 2005 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu VODOSTAV - VS, a. s., Drieňová 7, Bratislava, IČO: 35 787 261 a za správcu konkurznej podstaty bola ustanovená JUDr. Otilia Groissová, t. j. odporca.

Odporca namietol, že navrhovateľovi bolo vyplatené odchodné aj odstúpné a pokiaľ ide o dovolenku, možno si dovolenku nárokoval, ale nechodil do práce, preto jeho nárok spochybnil.

Výzvou konkurzného súdu zo dňa 30. augusta 2011 bol navrhovateľ vyzvaný, aby si uplatnil svoje právo na tunajšom súde žalobou proti správcovi v lehote 1 mesiac od doručenia výzvy.

V odôvodnení súd ďalej uviedol, že je nesporné, že navrhovateľ podal žalobu proti správcovi konkurznej podstaty úpadcu včas, keďže výzva konkurzného súdu mu bola doručená dňa 7. septembra 2011 a návrh bol podaný na súde dňa 4. októbra 2011.

Výkonaným dokazovaním, a to predovšetkým výplatnou listinou za marec 2006 a svedeckou výpoveďou Ing. S. E. mal súd prvého stupňa za preukázané, že nárok navrhovateľa je oprávnený. Výpočutý svedok potvrdil, že výplata za mesiac marec 2006 bola vyhotovená mzdovou účtovníčkou na základe podkladov o evidencii dochádzky a čerpaní dovolenky a z ekonomického hľadiska je výpočet správny. Vo výplate boli zohľadnené nároky navrhovateľa na náhradu nevyčerpanej dovolenky a nárok vychádzal z podkladov, ktoré boli evidované v spoločnosti. Pochybnosti o oprávnenosti nároku podľa svedka vznikli z dôvodu, že boli problémy s evidenciou dochádzky a správca konkurznej podstaty nedôveroval, či boli dovolenkové lístky skutočne odovzdávané. Túto informáciu svedok uviedol ako sprostredkovanú, sám takéto vedomosti nemal, preto súd na toto jeho tvrdenie neprihliadol.

Odporca v konaní nepreukázal, že by navrhovateľ čerpal dovolenku, resp. že by neodovzdal dovolenkový lístok napriek čerpaniu dovolenky. Taktiež nepredložil žiaden dôkaz o tom, že boli problémy s dochádzkou, teda, že by mal navrhovateľ neospravedlnené absencie. Súd sa stotožnil s názorom navrhovateľa, že bolo v kompetencii odporcu, aby riadne evidoval dochádzku, prípadne určil nástup na dovolenku. Keďže odporca neoznačil žiadne dôkazy na svoje tvrdenia, súd nemal dôvod pochybovať o nároku navrhovateľa na náhradu za nevyčerpanú dovolenku, keďže ako už bolo uvedené, bolo preukázané, že údaje na výplatnej páske vychádzali z podkladov, ktoré evidovala mzdová účtovníčka a takýto postup bol v spoločnosti obvyklý.

Súd upustil od výsluchu svedkyne F., keďže navrhovateľ aj vypočutý svedok potvrdili, že ako mzdová účtovníčka evidovala podklady o odpracovaných dňoch, čerpaní dovolenky a pod. na vyhotovenie výplatných pások. Súd bol toho názoru, že jej výpoveďou by neboli zistené žiadne nové skutočnosti a za postačujúce považoval vypočut' ako svedka Ing. E., ktorý mal na starosti účtovníctvo.

Tvrdenie odporcu, že nárok navrhovateľa nemôže byť ani v prípade úspechu vyplatený, keďže úpadca nemá žiaden majetok, nemá vplyv na rozhodnutie súdu, ani na samotný nárok navrhovateľa.

Vzhľadom na uvedené dôvody súd návrhu navrhovateľa vyhovel.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p. podľa zásady úspechu v konaní.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporca odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa zaujal na vec nesprávny právny názor a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu (§ 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O. s. p.).

Taktiež v odvolaní uviedol, že pohľadávku Ing. S. X. v sume 724,52 Eur, ako náhrady mzdy za údajnú nevyčerpanú dovolenku v rozsahu 20 dní, odvolateľ neuznal z dôvodu spornosti nárokov pána Ing. X., podľa odvolateľových vtedajších znalostí pomerov o firme VODOSTAV - VS, a. s., do práce riadne nechodil a dovolenku si čerpal neprehľadným spôsobom. Jeho mzdové nároky za nevyčerpanú dovolenku sa javili odvolateľovi ako neoprávnené, vzhľadom na jeho šafárenie vo VODOSTAV - VS a

využil zákonnú možnosť ako správca úpadcu a jeho pohľadávku nezaradil medzi pohľadávky proti podstate.

Odvolateľ preto postupoval v zmysle § 8 ods. 2 ZKV s odbornou starostlivosťou, keď údajnú pohľadávku Ing. X. z opatrnosti v sume 724,52 Eur nezaradil medzi pohľadávky proti podstate.

Odvolateľ ďalej uviedol, že pohľadávky konkurzných veriteľov sú uspokojované na základe rozvrhového uznesenia a zákon stanovuje výnimku z tohto pravidla, umožňuje uspokojenie časti pohľadávok, pri ktorých je tento postup možný, nedáva správcovi priestor na manévrovanie. Na druhej strane zákon definuje podľa odvolateľa uspokojenie týchto pohľadávok za možnosť a nie povinnosť.

Právo na ich uspokojenie však podľa odvolateľa vždy vyplýva z ustanovenia § 31 ods. 6, toto poradie nie je možné zmeniť a uspokojiť pohľadávky mimo stanoveného poradia. V princípe však odvolateľ všetkým zamestnancom vyplatil ich mzdové nároky, dokonca ako správcovi mu nebola vyplatená väčšia časť za výdavky a odmeny za výkon funkcie konkurzného správcu úpadcu, ktorá správcovi zo zákona patrí prednostne pred pracovnými nárokmi.

Odvolateľ uviedol, že Ing. X. sa v rámci svojich oprávnených možností obrátil na Krajský súd v Bratislave žalobou o určenie, že jeho pohľadávka je pohľadávkou proti podstate, avšak z napadnutého rozsudku nie je možné zistiť, kedy si pohľadávku prihlásil, kedy súd dospel k záveru, že je potrebné veriteľa Ing. X. vyzvať na uplatnenie práva na súde podľa § 29 ods. 5 ZKV, prečo tak súd neurobil podľa § 23 ods. 4 ZKV. Odvolateľ poukázal na to, že postupoval s potrebnou náležitou starostlivosťou a opatrnosťou, neporušil žiadne zákonné povinnosti, majetok úpadcu je už všetok speňažený, boli uspokojení veritelia, bola podaná konečná správa o speňažení majetku z podstaty dňa 24. apríla 2009 podľa § 29 ods. 1 ZKV a úpadca už nedisponuje žiadnym majetkom vrátane financií.

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave je podľa odvolateľa výrazne nesprávny a vadnosť rozsudku pramení z chybného právneho názoru na vec, ale predovšetkým však z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, pretože súd dokazovanie previedol natoľko medzerovite, že za tejto situácie podkladom pre správne posúdenie veci byť nemôže. Vzhľadom na to, že úpadca už nedisponuje žiadnym majetkom, je toto konanie zbytočné a tiež nie je ani potrebné, aby sa nemajetný subjekt v úpadku zaväzoval k platbe sporného nároku navrhovateľa.

K odvolaniu sa vyjadril navrhovateľ podaním z 24. júna 2012. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil.

Navrhovateľ vo vyjadrení uviedol, že odporca odôvodnil svoje odvolanie tým, že pohľadávku navrhovateľa vo výške 724,52 Eur neuznal z dôvodu „spornosti nárokov pána X., ktorý podľa odvolateľových vtedajších znalostí pomerov o firme do práce nechodil a dovolenku čerpal neprehľadným spôsobom“.

Navrhovateľ vo vyjadrení uviedol, že bolo v konaní preukázané, že pracovníci spoločnosti VODOSTAV - VS, a. s., si značili dochádzku na pracovisko na kartách, vyrazením času príchodu a odchodu na to pri vrátnici umiestnenými hodinami. Karty sa archivovali a tak správca mal možnosť si dochádzku aj z minulosti skontrolovať.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že dovolenka sa nedala čerpať „neprehľadným spôsobom“, keďže sa vypisovali dovolenkové listky, odovzdávali sa mzdovej účtovníčke a tá ich spracovávala. Čerpanie dovoleniek a zostatok presne evidovala a po vyhlásení konkurzu - spolu s ostatnými dokladmi - túto listinu odovzdala správcovi konkurznej podstaty.

Navrhovateľ poukázal na odvolanie odporcu, v ktorom uviedol, že tento nárok sa javil ako neoprávnený, vzhľadom na odporcovu šafárenie v spoločnosti VODOSTAV - VS, a. s. Podľa odvolateľa ide o veľmi silné vyjadrenie, ničím však nešpecifikované, ale hlavne ničím neodôvodnené. Navrhovateľ nebol členom

vedenia, nemal právo podpisovať akékoľvek dokumenty za spoločnosť, nemal právo dávať uhrádzať ani najmenšie finančné čiastky. Absolútne nie je možné si predstaviť, čo odvolateľ pri použití tohto výrazu mohol mať na mysli. Najskôr neodôvodnenú osobnú averziu.

Navrhovateľ ďalej poukázal, že odvolateľ v odvolaní uviedol, že pohľadávku neuhradil, pretože postupoval s odbornou starostlivosťou a podľa navrhovateľa uvedenie tohto dôvodu môže vyvolať len trpký úsmev. Ako z predloženej (a stále ešte pre vady v súdom neschválenej) konečnej správy je zrejmé, finančné prostriedky získané speňažením majetku úpadcu, správca minul na likvidáciu odpadu, archiváciu, nájomné a pod.

Viaceri bývalí zamestnanci dali námietky voči konečnej správe práve z titulu, že správca nenakladal so získanými finančnými prostriedkami hospodárne, keď počas výkonu funkcie správcu uhradil viaceré nedôvodne vysoké faktúry.

A na všetko je obrana správcu, ktorú uvádza pri každej príležitosti, a to, že mu nebola vyplatená časť za výdavky a odmenu, ktorá správcovi konkurznej podstaty zo zákona patrí.

Ako zo spisu jednoznačne vyplýva, súd sa dostatočne oboznámil skutkovo s vecou, oboznámil sa i s právoplatným rozsudkom 10Cbi 13/2008 a spisom v úplne zhodnej veci, posudzovanej krajským súdom.

Vo veci bol vypočutý svedok Ing. E. (ktorý bol vypočutý i v konaní 10Cbi 13/2008), potvrdil, že z ekonomického hľadiska bol výpočet dovoleniek správny.

Pochybnosti odvolateľa o oprávnenosti nároku na náhradu za nevyčerpanú dovolenku neboli v konaní vôbec preukázané.

Dôvodom na nevyplatenie oprávnených nárokov pracovníkov nemôže byť subjektívny, nepodložený názor odvolateľa o čerpaní dovolenky neprehľadným spôsobom, či „šafárením“ navrhovateľa.

Súd vykonal všetky navrhované dôkazy, vypočul účastníkov a na základe dostatočne zisteného skutkového stavu o veci rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie odporcu podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom konania je určenie, že pohľadávka navrhovateľa Ing. S. X. vo výške 724,52 Eur uplatnená v konkurznom konaní proti úpadcovi VODOSTAV - SV, a. s., je pohľadávkou proti podstate.

Podľa § 24 ods. 5 zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej už len „ZKV“), správca je oprávnený najneskôr do skončenia prieskumného pojednávania poprieť právny dôvod alebo výšku alebo poradie pohľadávky, prihlásenej konkurzným veriteľom.

Podľa § 29 ods. 5 zák. č. 328/1991 ZKV, súd vyzve veriteľov pohľadávok, ktoré správca neuznal alebo zaradil do iného poradia podľa § 31 ods. 7, aby si v lehote určenej súdom svoje právo uplatnili na súde, ktorý vyhlásil konkurz.

Podľa § 29 ods. 6 ZKV, lehota podľa odseku 5 nesmie byť kratšia ako jeden mesiac. Pri zmeškaní tejto lehoty nemožno na také pohľadávky pri rozvrhu prihliadať.

Podľa § 31 ods. 1 písm. f/ zák. č. 328/1991 ZKV, v priebehu konkurzného konania možno uspokojiť kedykoľvek pohľadávky proti podstate.

Podľa § 31 ods. 3 písm. a/ ZKV, pohľadávkami proti podstate sú a) pohľadávky, ktoré vznikli po

vyhlásení konkurzu a sú splatné v priebehu konkurzu.

Podľa § 31 ods. 4 písm. a/ bod 2 ZKV, pracovnými nárokmi sú

a) nároky úpadcových zamestnancov z pracovnoprávneho vzťahu alebo z obdobného pracovného vzťahu, a to 2. nároky na náhradu mzdy za dovolenku na zotavenie.

Podľa § 31 ods. 6 písm. d/ ZKV, pohľadávky proti podstate a nároky podľa odseku 1 písm. a/ až c/ sa uspokojujú v priebehu konkurzu v tomto poradí:

- a) výdavky a odmena správcu,
- b) náklady spojené s udržiavaním a so správou podstaty, daň z pridanej hodnoty, spotrebné dane a clo,
- c) náhrada nutných výdavkov, odmena likvidátora a odmena zodpovedného zástupcu 4dd) za činnosť po vyhlásení konkurzu,
- d) pracovné nároky,
- e) nároky zo zmlúv uzatvorených správcom,
- f) nároky zo zmlúv, týkajúcich sa prevádzkovania podniku, od ktorých správca neodstúpil,
- g) nároky podľa odseku 1 písm. a/ až c/,
- h) trovy konaní vyvolaných konkurzom,
- i) peňažné náhrady vyplatené zamestnancom z garančného fondu, ostatné daňové pohľadávky, poplatky, iné platby pri dovoze, ktoré nie sú uvedené v písmene b), pohľadávky z návratných finančných výpomocí za uskutočnené štátne záruky, poisťné na zdravotné poistenie, poisťné na nemocenské poistenie, poisťné na dôchodkové zabezpečenie, príspevky na poistenie v nezamestnanosti a príspevok do garančného fondu,
- j) nároky na vrátenie plnenia zo zmlúv, od ktorých sa odstúpilo podľa § 14 ods. 2,
- k) náklady na úschovu písomných a iných záznamov úpadcu, ktoré sa majú uschovávať po čas určený uschovávacími lehotami podľa osobitných predpisov, 4de)
- l) ostatné pohľadávky, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie odporcu považoval za nedôvodné a stotožnil sa s právnym záverom súdu prvého stupňa v celom rozsahu. Prvostupňový súd vykonal dostatočné dokazovanie, z ktorého vyvodil správne závery.

Pohľadávka navrhovateľa predstavuje jeho pracovný nárok z titulu náhrady mzdy za dovolenku vo výške 724,52 Eur (21 827,-- Sk) brutto tak, ako bolo uvedené na výplatnej páske, vypracovanej pre odporcu mzdovou účtovníčkou.

V konaní bolo dostatočným spôsobom preukázané, tak listinnými dokladmi, ako aj výpoveďou svedka, že navrhovateľovi vznikol nárok na vyplatenie náhrady mzdy za 20 dní nevyčerpanej dovolenky (18 dní za rok 2005 vo výške 652,061 Eur a 2 dni v mesiaci január 2006 vo výške 72,462 Eur), keď pracovný pomer navrhovateľa skončil výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce dňom 30. apríla 2006, pričom si nevyčerpal dovolenku v dĺžke 20 dní, čo evidovala mzdová účtovníčka v inventúre dovoleniek. Mzdová účtovníčka na podklade svojej evidencie vyhotovila výplatnú pásku za marec 2006, kde je uvedený zostatok dovolenky 20 dní, čo predstavuje sumu 736,71 Eur (22 194,-- Sk), keď zamestnávateľ navrhovateľa riadne evidoval dochádzku aj čerpanie dovoleniek.

Konkurzný súd navrhovateľa vyzval dňa 30. augusta 2011, aby si uplatnil svoje právo žalobou proti správcovi na tunajšom súde v lehote 1 mesiac od doručenia výzvy.

Je nesporné, že navrhovateľ podal žalobu proti správcovi konkurznej podstaty úpadcu včas, keďže výzva konkurzného súdu mu bola doručená dňa 7. septembra 2011 a návrh bol podaný na súde dňa 4. októbra 2011.

Výkonaným dokazovaním súdu prvého stupňa, a to predovšetkým výplatnou listinou za marec 2006 a svedeckou výpoveďou Ing. S. E. mal za preukázané, že nárok navrhovateľa je oprávnený. Súd sa stotožnil s názorom navrhovateľa, že bolo v kompetencii odporcu, aby riadne evidoval dochádzku, prípadne určil nástup na dovolenku. Keďže odporca neoznačil žiadne dôkazy na svoje tvrdenia, ani

odvolací súd nemal dôvod pochybovať o nároku navrhovateľa na náhradu za nevyčerpanú dovolenku, ako bolo preukázané, že údaje na výplatnej páske vychádzali z podkladov, ktoré evidovala mzdová účtovníčka a takýto postup bol v spoločnosti obvyklý.

Pohľadávka proti podstate z pracovnoprávneho vzťahu alebo z obdobného pracovného vzťahu ako pracovný nárok sa uspokojí v priebehu konkurzu v štvrtom poradí. Predchádzajú jej výdavky a odmena správcu ako prvé v poradí, druhé v poradí tvoria náklady spojené s udržiavaním a so správou podstaty, daň z pridanej hodnoty, spotrebné dane a clo a tretími v poradí sú náhrada nutných výdavkov, odmena likvidátora a odmena zodpovedného zástupcu 4dd) za činnosť po vyhlásení konkurzu.

Správne súd prvého stupňa určil, že pohľadávka navrhovateľa je pohľadávkou voči podstate.

Odvolací súd z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 219 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní bol úspešný navrhovateľ, ktorý má právo na náhradu trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.) za jeden úkon právnej služby v roku 2012, a to vyjadrenie k odvolaniu (sa určuje 1/13-ina výpočtového základu vo výške 763,00 Eur) vo výške 58,69 Eur a paušálna náhrada (1/100-ina režijný paušál) hotových výdavkov 7,63 Eur + 20% DPH 13,26 Eur = spolu 79,58 Eur (§ 11 ods. 1, § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z.).

Podľa § 164 O. s. p., súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zjavné nesprávnosti. O návrhu na opravu súd rozhodne do 30 dní od jeho podania. O oprave vydá opravné uznesenie, ktoré doručí účastníkom. Pritom môže odložiť vykonateľnosť rozsudku na čas, kým opravné uznesenie nenadobudne právoplatnosť.

Súd prvého stupňa vo výrokovej časti rozsudku chybne uviedol identifikačné číslo úpadcu, keď zrejmoú nesprávnosťou neuviedol jeho celé číslo (chýbajúca číslica) inak správneho ID čísla a v obchodnom názve chýbajúca čiarka za obchodným názvom v súlade s obchodným názvom uvedeným v obchodnom registri.

Pretože pri písomnom vyhotovení rozsudku došlo ku chybe v písaní, Najvyšší súd Slovenskej republiky vykonal opravu obchodného mena a identifikačného čísla úpadcu v prvej časti výroku rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave podľa ustanovenia § 164 O. s. p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.